

1916-05-17

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ Ì Â ¡ Í » ± ³/₄ - ± Á . 5 2 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9722>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωσά υποχρεωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ Σελ. 10
ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ Σελ. 12
Ετήσια Σελ. 10 Ετήσια Σελ. 12
Εξάμηνη Σελ. 5 Εξάμηνη Σελ. 6
Τμή έκαστου φύλλου γράσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΕΥΤΩΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκου Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ'

ΑΡΙΘ. 527

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),

τῇ 17ῃ Μαΐου 1916.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΗΓΟΥΣΑΝ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Προσκαλούμενος τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον ὁ Κυπρ. λαὸς νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ διὰ τὴν προσεχῆ νομοθετικὴν περιόδον ὀφείλει νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς κάλλας μετὰ τῆς πεπαιθώσεως διὰ τοῦ ψήφου του καθορίζεται καὶ ἐν μέτρῳ συμπαροῦ τὴν τύχην τῆς Νήσου του.

Τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἀποτελεῖ βεβαίως οὐκ ἀνεπίσημον συνταγματικὸν καὶ κοινοβουλευτικὸν σῶμα, οὐχ ἴσως φαίνεται δι' ἐκπροσώπει τὸν ἰθαγενῆ πληθυσμὸν καὶ διεκδικεῖ τὸς γνώμας καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ περὶ τῶν ἐθνικῶν, τῶν πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν αὐτοῦ συμφερόντων καὶ ἰδεωδῶν.

Τοσοῦτο ἐπιθεωροῦν τοῦ βίου καὶ τῆς δράσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦτον διδάσκει δι' τὸ σκῆμα τοῦτο σῶμα δύναται νὰ προσλάβῃ οὐλοσικωτικῶν ὑπόστασις καθιστάμενον αἰσθητὸν εἰς τοὺς κρατούντας, ὁσάκις οἱ ἰθαγενεῖς ἀντιπροσώποι ἠνωμένοι καὶ ὁμοιοῦντες γνωρίζωσι νὰ συνηγοροῦσι καὶ διεκδικῶσι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ τόπου.

Εἶνε ἀξιοσημείωτον δι' κατὰ τὸν ἀξίωτον καὶ μικροτάτων κομματικῶν ἀνταγωνισμῶν ἐσημειώθησαν καὶ αἱ μεγαλιτεροι καὶ σπουδαιότεροι ἐπιτυχία ὑπὲρ τοῦ τόπου διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, τὰς ὁποίας περιτὸν θεωροῦμεν νὰ καταλέξωμεν ἐνθάδε, διότι καὶ πρόσφατος εἶνε ἀκόμη καὶ εἰς πάντα ἐπισπῶνται, καὶ οἱ ἐκονομῶσι μόνον τυφλωτικῶν θέλωναι ν' ἀγνοῶσιν αὐτὰς.

Ἐπισημαίνεται οὖν, κατὰ τὸν ἰσχυρὸν κομματικὸν ἀνταγωνισμὸν, διὰ τῆς ἐνέργειαι καὶ δράσεως ἠνωμένη, ἐνιαίαν καὶ ἀπαρέγκλιτον ἔχουσα κατεῦθοναι, δι' ἧς κάλλιον θὰ εὐδοκῶντο τὰ ἰδεώδη καὶ τὰ συμφέροντα πάντα τῆς Νήσου.

Ἀντιπροσώπων παρρησιῶν δι' ἡ κατάλοιπος τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ τῆς ἀντιφιλοτιμίας ἐπὶ τὴν χαλάσων καὶ τὴν ἀδράνειαν, χωρὶς ν' ἀποκαταστήσῃ καὶ τὴν ἠνωμένην καὶ ὁμοφώνον ἐνέργειαν τῶν ἄνευ ψηφοφορίας ἀναδεικνυομένων ἀντιπροσώπων.

Ὅσοι τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ἀγρότων καὶ ἐντελεχῶς παρακολουθοῦσι τὴν ὄλην ἐξέλιξιν καὶ ἰδίᾳ τὴν πολιτικὴν ἐν τῇ Νήσῳ, θὰ συνομολογήσωσι μετ' ἡμῶν δι' ἡ τελευταία νομοθετ. περίοδος ὑπῆρξεν ἐπιτυχῶς ἄγονος, καὶ τοῦτο μὲν ἴσως, διότι ἡ προηγηθεῖσα αὐτῆς ἐγένετο γονιμοτάτη ἐν τοῖς πλείστοις, θὰ ἦτο δὲ εὐτυχῆς ἡ λήγουσα Νομοθ. περίοδος ἐν ἐπιτυχῶν καὶ μόνον τῶν ἐπιτελεθέντων ὑπὸ τῆς προηγηθείσης.

Παρητηρήθη δι' καίτοι οἱ κ.κ. ἀντιπροσώποι ἐξελέγησαν ὁμοφώνως καὶ ἄνευ ψηφοφορίας, δὲν ἐγένοντο διόλου ὁμοφώνοι καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν ἐναντι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐφοράθησαν πολλὰς ῥιζιῶς διαφωνοῦντες ἐκεῖ ὅπου ἐπεβάλλετο πλήρης συνεννόησις καὶ ὁμοφωνία.

Προσηγοῦντο διὰ ταῦτα εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ Νομοθετικοῦ ἡ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων τοῦ τόπου, ἡ καὶ ὁλοσ ἀμελέτητοι, καὶ ἀποσχεδιάζοντες ἦτο φρονικὸν νὰ περιστασιασθῶν εἰς διαφωνίας ἀκαίρων καὶ ἀντιθέσεως, αἵτινες ἐμεῖον τὸ κῆρος καὶ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου ἐν τῇ συνειδήσει τῶν κρατούντων.

Ἄνευ τῆς ἀντιδράσεως ἐκείνης τοῦ Σιρ Γκοῦλδ Ἀδάμ τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον θὰ δὴννε ἐπὶ νεύροφάνειαν τὴν λήγουσαν περιόδον του, καὶ διὰ τοῦτο ἐκφράζομεν εὐχαριστίας πρὸς τὸν πρόην Ἀρμοστήν.

Τῆς ὀλιγοδραναίας ταύτης—ἀλλ' ὀλιγοδραναίας αἰτίαι δύναται νὰ προβληθῶν οἱ δύο βαλκανικοὶ πόλεμοι, οἵτινες ἀπεροφίθησαν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὁμογενῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ αἱ μακρὰ μετὰ ταῦτα διαπραγματεύσεις περὶ εἰρήνης καὶ ἡ ἀκροσφαλῆς πάντοτε κατὰστασις τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, αἵτινα πάντα συνκράτουσαν καὶ τὴν ἀναπονήν αὐτῆν τοῦ ἔθνους. Εἰς ταῦτα δὲ ἐπηκολούθησαν ὁ πανευρωπαϊκὸς πόλεμος, ὁσας παρεμέρισε πάντα τὰλλα ζητήματα, διότι πάντα ταῦτα καὶ πολλὰ πλείονα θὰ διηρητοῦντο μόνον ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐκρίσεως αὐτοῦ.

Ἐπισημαίνεται καὶ ἄλλα τοῦ τόπου ἀνάγκαι ἀποκλειστικῶς ἐσωτερικαὶ καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως ἀναγόμεναι δὲν ἔτιχον τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου μερίμνης καὶ ἐνδιαφέροντος.

Ὁ λαὸς καὶ ὁ τόπος ἀφῆθησαν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶδομεν αὐτὴν λαμβάνουσαν ἀσάφιστα μέτρα ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ τόπου, ἀνομογενῆ δὲ νὰ παρέχῃ εἰς τὸν λαὸν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένην ὑποστήριξιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐξασφάλισιν καὶ προαγωγῆν του.

Παρητηρήθη ἑλλειψίς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων ἑπαρχιῶν τῆς Νήσου, καὶ ἂν ἐθεράπευτο οὐδὲν ἄλλο ὄχι ἀνάγκη ἐνὸς μέρους, οἱ ἰκανοποιούμενοι ἠδιαφύροντο πρὸς τὰς μᾶλλον κατεπειγουσας τῶν ἄλλων μερῶν.

Διηλθεν ἡ Νήσος κρείοιμον περιόδον καὶ περιέστη ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς καὶ μέγα μέρος τοῦ

ἀστικοῦ τοιοῦτον εἰς μεγάλην ἀδυναμίαν καὶ στενοχωρίαν, χωρὶς νὰ συγκληθῶν οἱ ἀντιπροσώποι του καὶ προβῶν εἰς ἔντονα διαβήματα παρὰ τῇ ἀδιαφοροῦσῃ Κυβερνήσει.

Ἄνευ κατ' ἀλέγομεν ἐνταῦθα τὰς διαφόρους περιστάσεις, εἴμεθα ὁμοσ ἔτοιμοι νὰ τὸ πρόξωμεν προκαλούμενοι.

Ἐν εἰπωμεν δι' ἐρασιτεχνικῶς ἐπολιτεῦθησαν οἱ πλείονες τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, λέγομεν ἀλλήθην πικρὰν ἀλλ' ἀναμφισβήτητον.

Τὸ ἔκκλ. ζήτημα ἀπετέλεσεν ἐπὶ δεκαετίαν τὸν διακαέστατον ὑπὲρ τῆς ἰδέας του πόθου, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦτον μετὰ ζήλου καὶ ἀποφασιστικότητος, θέτοντες τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα εἰς τὴν θέσιν αὐτῶν, ἠρξέσθησαν εἰς χυλώματα καὶ ἔργον τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ὁσας ὁσημέραι ἀποβαίνει γράμμα γενεῶν δὲ ὑπαυτίτητος τῆς νομοσχευτικῆς. ἡ εὐρύτερος συντακτικῆς συνελθούσης καὶ τῶν ἐφαρμοσθέντων αὐτὸν ἐπιστομῶν, καὶ βαθμυδῶν, ἐπιανερχόμεναι εἰς τὸ πρῶν καὶ χεῖρον τοῦτον καθιστούσας.

Λαὸς ἐξοικρατούμενος καὶ δικαιοσύνης ν' ἀντιπροσωπεύεται παρὰ τοῖς κρατοῦσιν, εἶδε διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ νὰ διεκδικῇ τὰ δίκαια τοῦ μετὰ σθένους καὶ ῥώμης ἀναλόγως πρὸς τὴν ἰσχὺν τῶν κρατούντων, καὶ εἶδομεν δι' ὁσάκις τοῦ τόπου οἱ ἀντιπροσώποι ἠρξέσθησαν εἰς τὸ ἔθνος τῆς ἀποστολῆς του, ἐπέτυχον πολλὰ σπουδαία αἰτήματα, αἵτινα ἐφάνοντο ὑπὲρ τῶν μέσων καὶ τῶν δυνάμεων τοῦ τόπου τοῦτον.

Ὡς εἶνε σήμερον συγκεκριμένη ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐν τῷ συνόλῳ λαμβανόμεναι καὶ ἀπὸ τῆς συλλογικῆς δράσεως αὐτῆς κρινόμεναι φαίνεται ἀσημασία καὶ πολὺ κοινή, ἐνθ' κατ' ἑκαστον οἱ πλείονες ἐξ αὐτῶν θὰ ἠδύνατο ἴαν εὐπροσώπως ν' ἀντιπροσωπεύωσι τὴν Νήσον ἐν Κοινοβουλίῳ πολλῶ ἐνέργειαν καὶ κυριάρχω, ἀντὶ τοῦ ἡμετέρου οὐδῶν καὶ ὑποτελοῦς Νομοθετικοῦ.

Ὡς ἔχουσι παρ' ἡμῖν τὰ πρόσωπα, ὁσα θὰ ἦθελον ν' ἀντιπροσωπεύωσι τὸν Κυπριακὸν λαόν, λέγομεν ἀπεριφροσῶς δι' ὑπάρχοναι μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων οἱ ὁσωνικαὶστίται καὶ αἵτινες κατ' ὄψιν λόγον πρέπει νὰ παραμείνωσι ἔξω τῆς στήνης καὶ ἀφανῶς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς Νήσου, ἐνθ' ὑπάρχουσιν ἄλλοι ὀνόματα ὁλοσ ἀξιομῶς ν' ἀντικαταστάσωσιν ὑπὸ τῶν τῶν τοῦτον.

Ἐνταῦθα ὁμοσ πρέπει νὰ γένηται ἡ ἐπιλογή, ἐάν θέλωμεν νὰ φανώμεθα προαγόμενοι ἐν πᾶσι καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ σταδιοδρομίᾳ ἡμῶν, θὰ ἦτο δ' ἀπελιπιστικὸν ἂν διὰ τῶν προσεχῶν βουλευτικῶν

ἐκλογῶν, ἐπιανερχόμεθα εἰς τὰ πάλαια καὶ προγενέστερα ἔχνη ἡμῶν διαποδορομοῦντες οἷτως ἀντὶ νὰ προχωρῶμεν πρὸς τὰ πρόσωπα σταθερῶς.

Ὅδὲ δικαιοῦνται οἱ δεδοκιμασμένοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἐν τῇ Νήσῳ νὰ καταλείπωσι τὴν θέσιν ἐν ἣ ἐτάχθησαν, καὶ ἂν τὸ ἔπραττον δικαίως θὰ ἐλογίζοντο λιποτάκται ἐν τῇ κρείοιμῳ ταύτῃ περιόδῳ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Νήσου.

Ἡ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ἄνευ ἔχομεν πρόχειρον πίνακα συγκριτικὸν πρὸς τὰ προηγουμένα ἔτη τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐνα δεξιόμεν τὴν πρῶσαν περίοδον καὶ ἐνίσχυσαν αὐτῆς, τοῦθ' ἔπερ ὁμοσ γίνετο ὄλον καὶ ἐκ τῶν δημοσιεύσεων τῶν ἐτησίων ἰσολογισμῶν.

Ἡ σημαντικώτερος πρόσθετος πρῶτος ἐκ τῶν ἐκμισθώσεων τῶν κτημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἡτις ἀπὸ περιόδου εἰς περίοδον ἀδυνατίζει ἄλματικῶς, κατὰ λόγον τῆς σταθερῆς ὑπερτιμήσεως τῆς γῆς ἡτις πρόχεται πάλιν ἐκ τῆς ἀνατιμήσεως τῶν προϊόντων αὐτῆς.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐξ ἐνοικίων ἐσθῶν τοῦ 1915 ἀναγάρφει: £1872 ἀντὶ τῶν προηγουμένων ἐσθῶν £1750 ἡτις ἐπὶ πλεον £122.

Ἄνευ τὸ ἐισοδήματος τοῦτου, αἱ ἐκπλήναι ἐπιθεωρήσεως ἀνηλθον εἰς £203 ἔναντι τῶν προηγουμένων ἐσθῶν £300.

Διὰ τὸ 1916 αἱ πρόσθετοι αἵται προηγουμένως εἰς £2,100 καὶ αἱ ἐκπλήναι ἐπιθεωρήσεως εἰς £500 ἡτις τὸ ἐπίπεδον οὐδὲν τῶν ἐτησίων πρόσθων. Ἐάν αἱ ἐκπλήναι αὐταὶ ἐπηλθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐτους θὰ ἦταν πάντως ὑπερβολικαί, καὶ ἡ διαχείρισις τῆς κτηματικῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἦτο ἐλαττωματικὴ.

Πρέπει ὁμοσ νὰ ἔχωμεν ὅπ' εἶπει ἐπὶ ἐκείναις ἐσθῶν τὰ κτήματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡσθῶν παραμεινόμενα καὶ ἐκπλήναι καὶ κελλαῖ ἀποσπῶνται ἐν αὐτοῖς κατέρρευσ ἀπὸ ἐτους εἰς ἔτος, ὅστε νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἀσυνέπεια: μεγάλη εἰς ἐπιθεωρήσεως ἐκπλήναι.

Ἄξιοσημείωται εἶνε αἱ ἐξ ἐνοικίων καθιστησῆσαι, αἵτινες ἐπιβαρύνουσι πάντα οὐδὲν τὰ κτήματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐδῆμεινόμενα δὲ τὰς σημαντικώτερας τούτων καὶ ἀνέχονται ἐν ὄψιν εἰς £2,754. Ἐπισημαίνεται εἰς ὄψιν ὅτι ἔσως ἐκμισθῶνται καὶ κτήματα ὑπὸ ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις, εἶνε πᾶσαι εἰσπράξεις, δὲν παραγνοεῖσθαι ὁμοσ καὶ τὰς δυσχερείας πρὸς τοῦτο, ἔνεκα τῆς προελεύσεως αὐτῶν.

Τὰ κτήματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἶνε πάντα ἀγροτικὰ καὶ οἱ ἐκμισθῶνται γωργοί, καὶ ἡ τύχη τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν ἐξήρηται ὡς τὰ πολλὰ ἐκ τῆς ἀποσφατικῆς καταστάσεως κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐκμισθώσεως ἂν αὐτὴ γένηται ἐνοική: ὁδομῶν ἔχουσιν οὗτοι δικαιολογίαν καθύστε εἰσεως καὶ πᾶσα καταναγκαστικὴ ἐπιπράξις τῶν ἐνοικίων εἶνε ἐπιβεβλημένη.

Ἄν ὁμοσ καίριος ὁδομῶν καὶ θεμελιῶν ὄχι ἀπὸ κτηματικῶν ἀδυνάτων με ἄλλως, ὅστε ἡ Ἀρχιεπισκοπή, ὅστε ἡ ἑθνοτικὴ ἑπιπράξις θὰ μετὰ τῶν κατ' αὐτῶν τὰ νύμματα καὶ καταναγκαστικὰ μέσα πρὸς εἰσπράξιν, ἐπιτερομένης εἰς αὐτοῖς πάντοτε εὐ-

λόγου προθεσμίας καὶ πάσης δυνατῆς ἐπιπράξεως πρὸς βαρβαρικὰν ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων αὐτῶν, ἄνευ καταστροφῆς τῶν.

Ἐπὶ τοιαύτης συνθήκας, τὰ συμβόλαια, παρ' ὄλον τὸ νομικὸν κῆρος αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ φέρωσι καὶ τὸν καθάρως ἐμπορικὸν καὶ χρηματιστικὸν χαρακτήρα, ὅστε ὁ ἀπελιπῆς ν' ἀπογυμνωθῇ ἔνα ἀποσπῆ ἐμπεδοσῶν τὸ κῆρος του.

Ἄγνοσθαι πᾶσι φύσεως εἶνε αἱ ἀναγραφόμεναι ἐξ ἐνοικίων καθύστερήσεις παλαιῶν τε καὶ νέων χρήσεων, πιστεῶμεν ὁμοσ εἰ ἡ Ἀρχιεπισκοπή ἔχει πάντα ταῦτα ὅπ' εἶπει, χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ τὰ συμφέροντα αὐτῆς.

Ἡ σταθερὰ βελτιώσις τῆς κτηματικῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρέπει ν' ἀποτελῇ σπουδαίαν μερίμναν τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς. Ὡς γίνονται παρ' ἡμῖν αἱ ἐκμισθῶσαι κτημάτων ἀγροτικῶν, τείνουσι νὰ ἐλαττωσὶ σταθερῶς τὴν ἀξίαν αὐτῶν, μετὰ τῆς προτύσεως ἐλαττώσεως καὶ τῶν προσθῶν αὐτῶν.

Ὁ ἐκμισθῶτης, μὴ ὄν βέβαιος εἰς τὸ ἀνανεωθῆν ἡ ἐκμισθῶσις καὶ διὰ τὴν προσεχῆ περίοδον, πᾶσαν καταβάλλει προσπῆλαιαν ὅπως ἀποσπῆται μεγαλιτερας ἀπωλείας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κτήματος, εἶνε δὲ γνωστὰ πᾶσα μηχανῶνται πρὸς τοῦτο ὁ ἐνοικιασताί.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψιν μεγάλης ὀμάδος νεαρῶν εἰς συμπόλιον εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπ. κτήμα Μακροδομισσας, μὲν ὄραν ἀπὸ τῆς Λευκωσίας, ἐξεπλήρυσαν ἐπὶ τῇ συντελεσθεισῇ ἐρημῶσει του, ἂν ἦς εἶχον ἐπισκεφθῆ ταῦτα κατὰ τὴν παιδικίαν τῶν ἡλικίαν. Καὶ οἱ νεώτεροι τούτων ἀνεμνησκοντο θαλλερὸν καὶ κατάπικνον ἐκ δένδρων τῶν ἀπεφθιωμένων σήμερον κήπων, παρὰ τὴν ἀφθονίαν τοῦ ὕδατος, ἔπερ κατ' ἐλάχιστον μόνον χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἀπὸ δάσους δὲ ἄλλοτε ἐλαίων, ἀπέμειναν ἐλάχιστοι γεωργικαὶ καὶ πρὸς εὐλευσίαν μόνον καὶ αὐταὶ χρησιμοποιοῦνται, ὅστε τὸ τερπνὸν καὶ πολυῖτον ἄλλοτε καὶ πάσης χλωρίδος μεστὸν τοπικόν, ὡς περιγράφεται ὑπὸ τοῦ ἀνεγερθέντος τὸν ναῦν καὶ τὸ κελλον Μακεδονισσῆς ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου, νὰ κινδυνεύσῃ καὶ καταστῇ ἔθνος ἀλλοθῆς, ἐνθ' διὰ μερίμνης ἐξ ἐργασίας χωρὶς θὰ ἀπέβαινε πολυτιμὸν κτήμα καὶ ἀληθῆς κρήνη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡ Μακεδονισσας.

Τὴν αὐτὴν παρέχουσι θαλλερὰν ἐν τῶν τὸ μέγα ἐν Μεσορῶν κτήμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐφοδιασμένον καὶ τοῦτο δὲ ἀφθόνου ὕδατος, καὶ τὸ τῆς ἄγ. Νίπας δὲν παρέχει κατεστῆσαν ἐντύπωσιν.

Ταῦτα βεβαίως εἶχον ὅπ' εἶπει τῶν οἱ συντάκται τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐν ἣ κατὰ τὸ ἀρθρον 107 τὴν εἰδικὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἑθνοτικῆς περιουσίας ἔχει ὁ ἔπαρος τῶν ἑθνοτικῶν κτημάτων, ἐφείλει δὲ οὗτος νὰ φέρῃ πνεύχον Γεωργ. Σχολῆς, καὶ τοιοῦτος ἔπαρος δὲν διαρῶθη παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐντύποις ἡ ἐπιπέτεια καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῶν κτημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ ἐμπεδῶν ὁμοσθῆσῆ τε καὶ περαιοσμένου γεωπόνου—θὰ σιντέμεται πολὺ εἰς τὴν βελτιώσιν τῶν κτημάτων τούτων καὶ τὴν ταχέαν ἀξίωσιν τῶν προσθῶν αὐτῶν.

Οἱ κατὰ καιρὸς ἐκμισθῶται πρὸς τὸ ἐνοικιαστικὸν συμβόλαιον αὐτῶν νὰ ἀναλαμβάνωσι τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν καὶ ὡρισμένης βελτιώσεως τῶν κτημάτων, ὅσα ἡ ἐμπροσθεν δένδρων καρποφόρων, ἡ διατήρησις τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ ὁ ἐνοσφθαλισμὸς ἀγρῶν τοιοῦτων.

Ἐν τῇ περιπτώσει ποιμνίων ἡ κα-

λῆ τούτων διατροφή καὶ σταθερὰ βελτιώσις καὶ ἀνάπτυξις, καὶ ὁσα ἄλλα ἠθελε θεωρησῆ ἀναγκαῖα καὶ εὐλόγα.

Περὶ τὴν ἀνανεώσιν τῶν ἐκμισθῶσεων πρέπει νὰ λαμβάνηται μέλιστα ὅπ' εἶπει ὁ ἀγαθὸς καὶ ἐντιμος χαρακτήρ τοῦ ἐκμισθῶτου καὶ νὰ προτιμᾶται οὗτος παντὸς ἄλλου, ὅτι καὶ ἀντὶ κατερέτω μισθώματος, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι οὗτος διὰ τῆς ἐπιμελεμένης καλλιτεργείας καὶ τῆς εὐσυνειδήτου διαχειρίσεως θὰ ἀποζημιώσῃ γενναίως τὸν ἀρχιεπισκοπῆν.

Ἐν τῇ ἑσπερίᾳ ἐδῶρη εἰς τὰ μέγιστα κτήματα, τὰ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ τιμαριωτισμοῦ παραμεινόμενα ὑπὸ τὴν κυριότητα ἀρχαίων οἰκογενειῶν, οἱ ἐκμισθῶται εἶνε τῶσιν ἀρχαίοι ἐνίστα, ὅσον καὶ οἱ ἰδιοκτῆται, πολλὰς οἱ ἐκμισθῶται εἶνε ἀρχαιότεροι τῶν ἰδιοκτῆτων, ὁσάκις τὰ κτήματα ταῦτα ἠλλαξαν κύριον.

Ἐκεῖ ἡ ἐκμισθῶσα τὸ κτήμα οἰκογένεια παρέλαβε τοῦτο ἀπὸ τῶν προπατέρων αὐτῆς καὶ ἀπέρη σχεδὸν συνιδιοκτῆτρια, καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας εἶνε ὅλοσ οἰκογενειακαὶ μετὰ ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως καὶ συμπαθείας, ἔχει δὲ δημιουργηθῆ μία βαθεῖα καὶ ἀρρηκτος ἀλληλεγγύη συμπερφερόντα μεταξύ ἰδιοκτῆτου καὶ ἐκμισθῶτου.

Τοῦτο σὺν τῷ χρόνῳ δύναται νὰ γένηται καὶ διὰ τὴν κτηματοῦσιν τῶν παρ' ἡμῖν ἐπισκοπικῶν θρόνων, ὅταν καταβληθῇ ἡ εὐσεύα προσοχῆ ὅπως προεμῶνται οἱ ἐντιμότεροι καὶ χρησιμότεροι ἐκμισθῶται.

Ἐπὶ τῶν ἄλλων κοινῶν καὶ εἰσπομῶν εἰς φόλλα προσεχῆ, καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν κανονικῶν, αἵτινα εἶνε τὸ ἀμέσως ἐπόμενον τὴν σημασίαν κοινῶν.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΚΑΙ Ἡ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀργυροποῦλων πλωτῶν.

Ἐκ τοῦ πολιτικοῦ πρῶτου ἀνακτόρου ἰστανῶν. Περὶ τῶν κατὰ ὄθλασιν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων 1912-1913.

Ἡ ἐσομένη ἐπιβουλὴ τῶν Νοσοῦχων κατὰ τῶν προνομιῶν τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς ὄθου. Ἄδοκροτορίας, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, προὐκῆσεν τὴν συνεννοήσιν τῶν χριστιανικῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν πρὸς κατάπασιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑθνοτικῶν χριστιανικῶν ἀλληλοσπαργμῶν, ὁσας εἶχε ἀπὸ τοῦ 1900 μέχρι τοῦ 1908, εἶνε κατὰ τῆς ὄθου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν συνασπισμὸν αὐτῶν εἰς τὴν ἰσταν ἰδέαν τῆς διὰ τῶν ἄλλων ἀπελευθερώσεως τῶν ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν διατελούντων τέκνων τῶν, πρῶσις γενναία καὶ εὐγενής.

Η λαϊκή παντασία της Εβρώπης, επιπολάσως γνωρίζουσα τα άφορτα την Έγγυς Ανατολήν, διείδεν εν τή ενόψει των χριστιανικών Κρατών το Αίμιον μίαν νέαν σταυροφορίαν άναβλεπούσαν εις την άνόψωσον του σταυρού κει ένθα ύψοιτο η ήμισέλιγος, σταυροφόρα βεβαίως, διάφορος όμως των παλαιών σταυροφόρων κατά το ύτος, ότι ο σταυροφόρος του ΙΑ' αιώνος ήγγυον άπερχόμενος το 1190 προς διάσωσιν των Αγίων Τόπων ένα αίσθημα ή ύρεξις της κατακτησεως και ή άνάμειψις της πολιτικής ή άνέπτυξον εν αύτοίς, ένθ' ο λαϊκόν ένοτικτον των σταυροφόρων συμμίχον του Κ' αιώνος προηθείετο άρχίζον την τήν την της ιερας τάξεως συμμάχως, όταν ούτοι θά εβρίσκοντο εις το στάδιον του διαμερισμού του δέματος.

Και όμως εις το ελικρινές και μόνημον της συμμάχως ταύτης παραδόξως έπίστευσαν οι κυβερνήται των συμμάχων κρατών πλην των κυβερνητών της Βουλγαρίας και άκριβώς, διότι έπίστευσαν οι Έλληνες, Σέρβοι και Μαυροβούνιοι, ύπάρξαν άκριβώς τοσοῦτον διαλλακτικοί προς τους Βουλγαρούς.

Η Ιστορία άναγράφει πολλούς παραβιάσεις των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου, πλουτισθείσα ήδη διά σωρείας τούτων καταληκτικώς ήταμώθησεν κατά τον διεγαγόμενον Ευρωπαϊκόν πόλεμον, ως και ταύτα συμμάχων, ούδεμία όμως σκοπόν ύπέθεε τοσοῦτον ύπουλος και δουλεία εις την σιλλήν και έκτέλεσιν αυτής, ούτι ή έκ μέρος των Βουλγαρών κατά των συμμάχων Έλλήνων και Σέρβων έπιτελεσθείσα. Καί ειχε τοῦλάχιστον ή παραβίασις αυτή ύπερ έαυτής το έλαφρυντικόν της άναμειψως του άπορόπτου; Τά πρώτα όλα έκτελεσθέντα άφ' έαυτών; Ούχι βεβαίως, ως έπιστόμος κατεδείχθη και γενικός έγένετο δεκτός.

Η άκατή προτοιμασία άπό χρόνου μακρού, ύπελογιθή έπιμελώς και έξετελεσθή μετά πρωτοφανούς θρασύτητος. Καθ' όν έχον ά διπλωματικά συνεννοήσεις έξηκολούθηον και αι Κυβερνήσεις μετά κοινώδεις συζητήσεις, άποφασισάσαι να παρατηρήσιν τών έπιφυλάξεων, και δεχθείσαι ύπως αι προγενέστεραι συμβάσεις έρημυνθώσιν εν εδρει πνεύματι, προσέβλεπον πάσαι εις την διατηρίαν της Πετροπόλεως, έπιβίωσιν εις την έξομύσιν των πολλαπλών δυσχερειών, άλλ' έπιβίωσιν άκριβώς, διότι είχοντο στερεώς της ιερας ιδέας της συμμάχως, αίτην ή Βουλγαρία σφραγισσάσας προσέβαλεν έξ άκρίβως στρατούς Έλλήνων και Σέρβων, εις ό άκριβώς σημείον ειχε συντελεσθή ή ένωσις αυτών προς τον σκοπόν της διασπάσεως και του χωρισμού τούτων.

Τό όριον έννοιον των ύπαιστων συμμάχων-διελέγτο και ή πραγματικότης έξηγάσασαν ήμεις να δεχθώμεν την βουλγαρικήν πρόκλησιν.

Τό σφάλμα της Έπισήμου Έλλάδος έγκυται εις τό ότι δεν έπίτησαν αυτή, ως έδει άφραδάντως άπ' άρχής, ότι ό κατά της Τουρκίας πόλεμος ήτο μέσον προς έξυπηρέτησιν σκοπού, σκοπός δ' έδει να ή, εν τή συλλήψει και προετοιμασία του άγώνος, ό κατά Βουλγαρών πόλεμος. Αύτη ή άκολουθητέα όδός, έκείνη εις ήν διήγησεν ήμεις ή φυσική των περιστασιών φορά, σύμφωνα προς τών ιστορικών παραδόσεις και τά έθνικά έννοτικα, ή όδός της ένώσεως των χριστιανικών κρατών του Αίμιον κατά της Τουρκίας προς έκδίωξιν αυτής άπό της Μακεδονίας και Θράκης, και μετά τούτο ή μοιραία όδός της Βουλγαρικής έκκαθάρσεως, πλήρης βεβαίως κινδύνον άποπότων και άβελαιοτήτων, εις τό τέρας όμως της όποιας έπρόκειτο να καταδειχθή εις τών άντιγωνιζόμενων ύπερείς των λοιπών ύπό έσπονν ύλικής και ήθικής Ισχύος και πατριωτισμού, τις των φυλών τούτων ήτο ός ά διάδοχος της Τουρκικής κληρονομίας. Η λύσις του Βουλγαρικού ζητήματος ύπό τούτην έσπονν θά έξέθεε διατόν ή βραδυτέρον έπι τό τέλος, και συνεπώς άπ' τούτων βάσεων ύπέμεινε να ένεργηθή ή προετοιμασία ήμιν διά την κρίσιμον στιγμήν.

Η Έλλάς ήκολούθησεν άκουσα την πολιτικήν ταύτην, όδηγηθείσα και έξαναγκασθείσα εκ της φορέας των πραγμάτων, της φυσικής άλλως και άναμειψόμενης, άφου τοῦτο άπέτελει. τό πρό-

γραμμα της Βουλγαρίας, διά και εβρήθημεν άνέτοιμοι διά την δευτέραν κρίσιμον πάλην. Οι Έλληνες, όμως, μη άκατηθύντες ως προς τό βίωσιμον της συμμάχως και συναισθανόμενοι ότι έπρόκειτο, ούδέν ήτον, περί πακτικής ύποδουλοσεως της Έλλάδος, άνεπλήρωσαν τό άνέτοιμον της παροσευχης διά της έθελουσίας, της όρημης και εν γένει του θάνατος πατριωτισμού των.

—Σύμψυξις και γεγονότα.— Η κυρίως Βαλκανική κρίσις ήξήσασε άπό της ιδρύσεως της Βουλγαρικής Μοναρχίας και ή μετά τό βουλγαρικών προξενικόσημα της Ανατολικής Ρωμυλλίας της 6 Σεπτεμβρίου 1885.

Έκτοτε, και μάλιστα άπό της άναρτήσεως του πρώτου Φερδινάνδου του Κοβούργου το 1887 εις τόν Ορόν της Βουλγαρίας, αύτη άπέβλεπεν εις την έξυπηρέτησιν της Μεγάλης Βουλγαρικής Ιδέας. Τό εις άκρον φιλόδοξον πνεύμα του ήγεμόνος Φερδινάνδου, αι έπιρροαι ός ούτος ύπέστει, έφερον αυτόν εις την έκμετάλλευσιν της θρησκείας, των άντικρουόμενων εν τή Βαλκανική συμφερόντων Αυστριας και Ρωσίας, εις έκμετάλλευσιν της άεπίστευτικής έξέλιξης εν Ρωσία ήμισα ύπερδουλοσεως πολιτικής-έναντι της Βουλγαρίας, ως άδελφού εν Σλαβισμώ κράτους, εις έκμετάλλευσιν εν γένει παντός ύπερ θά συνέβαλλεν εις την πραγματοποίησιν ιδρύσεως Βουλγατικού Βουλγαρικού κράτους έκτενομένου άπό του Βοσπόρου μέχρι της Αλβυρικής Χερσονήσου. Η τούτη έντεχνος και ρεαλιστική πολιτική συντέλεσεν, ώστε να πιστευθί εν Εβρώπη και Τουρκία, ότι μόνον ή Βουλγαρία μεταξύ πάντων των Βαλκανικών κρατών, έται ίκανή να πραγματοποιή τούτον άνοιον.

Κατά την προπαρασκευήν και ένάρξιν του Βαλκανικού πόλεμου, ή μόν Έλλάς, καλή τή πίστι, έπίστευσεν εις την συμμάχων των Χριστιανικών κρατών και ελικρινώς ήγήγετο την εν χριστιανική ήλληλεγγύη μονομερή λύσιν του Ανατολικού ζητήματος. Διά της συνάψεως της εν Έλλάδι, Σερβία και Μαυροβούνια θεωρουμένης ιερας συμμάχως, ή Βουλγαρία έπέτυχε τό μέσον προς έξυπηρέτησιν του σκοπού, προμελετήσασα την κατά των συμμάχων άπάτην και άπέβλεπεν άπό της πρώτης στιγμής εις την έκπλήρωσιν της όλο της τών όνειρων της, διευθίνας τάς στρατιάς της, τό μέν προς την νύμφην του Αιγαίου, τό δε, προς την Γαλλίδα των πόλεων. Η Βουλγαρία έφρόνει ότι έπιστη ή στιγμή, άφου έπέτυχεν την μετά της Σερβίας συνθήκην, έπωρεθή εις τάς βουλγαρικές βίβλους και την άνευ όρων προσχώρησιν της Έλλάδος να ήδη τον μέν Βασίλεω Φερδινάνδον καθέζόμενον έπι τό θρόνον των Παλαιόλογων, τον δε έβασχον έπι τού των Χρυσουστόμων. Προσχωρήσασα ή Έλλάς εις την προς την Βουλγαρίαν συμμάχων εν ειδί κοῦ όρου περί άδικτον τοῦλάχιστον της Κ)πόλεως, ήτο ως έάν άπεδέχεται σιωπηρώς τό ένδεχόμενον της παρά των Βουλγαρών κατακτησεως αυτής, διότι τό μέν θεάρον του πολέμου διά την Βουλγαρίαν ήτο φυσικός ή Θράκη και ή προς την Κ)πολιν όδός, τό δε της Έλλάδος, Σερβίας και Μαυροβουνίου ή νότιος και βόρειος Μακεδονία.

Εάν εν Έλλάδι δεν έφραντοζόμεθα την τούτην έξέλιξιν της Βουλγαρικής ένώσεως και τά άποράστα, άτινα ήτο ένδεχόμενον να παρουσιασθώσιν ήμιν εκ μέρος των Βουλγαρών, άναφορικώς προς τό ζήτημα της Κ)πόλεως, τούτο σημαίνει ότι λίαν έλλειπει έχομεν γνώσεις περί της πολιτικής της Βουλγαρίας, πολιτικής άκολουθησέως στερεώς και άποφασιστικώς άπό της συστάσεως αυτής. Εδνυχώς ή Θετα Πρόνοια, τούτην έπιδείξασα ενήμεναι τούς Έλληνας γενικούς και εις τόν κατά έθρον, και ίδια εις τόν κατά θάλασσαν πόλεμον, ως και ταχιαία τινά γεγονότα, άπήλλαξεν τον Οίκουμηνικόν Πατριάρχην Ίωαννην Γ' της κυρίας να προετοιμασίαν εν ήπόλκι τά της ήποδοχής και στέψεως του Βασ. έως Φερδινάνδου.

Εβρωπαϊκά συγγραφεύς, εν οίς και ό κ. Γαβριήλ Άννοτι εν τώ συγγράματι του "Ο πόλεμος των Βαλκανικών και ή Εβρώπη" έπηγερασμένοι άπό τού γούργου της Βουλγαρίας προς τού δευτέρου πόλεμου, και πεισβεβαιόντες μετά της Εβρώπης όλης, ότι αυ-

τή ήτο ή βιάνη διάδοχος του Βουλγατικού κράτους, παραδέχονται ότι ή άνακοπή της βουλγαρικής προελάσεως προς την Κ)πολιν δεν ύπελείπει ή εις εβρωπαϊκήν άνάμειψιν και ή τή εισηγήσει της Ρωσίας.

Η Βουλγαρία—γράφει ό κ. Άννοτι—έχει μέγιστον συμφέρον να μη άφήσιν εις τά ύπό της άντίσταλον δυσηρεστημένον (την Ρουμάνιαν) ό κάλος διακανονισμός του συνόρου του τούτου δεν θά ήνε ή πρώτη άσφάλεια του μέλλοντος Βιζυτινου κράτους.

Και περαιτέρω: "Αί κακοκαίριαι και ή χολέρα έξησθέντων την Βουλγαρικήν όρημν δόσασαι καιρόν εις τούς έπιτηδέους να συνέλθωσιν. Ένθ' ούδεμία έξέγερσις ήπείλει σοβαρώς την τάξιν εν Κ)πόλει, άποφασιστικόν διάβημα συνέβη, οι εβρωπαίοι να διαπέβησαν τών πλοίων των και κατέλαβον την πόλιν διεθνοποιήσαντες αυτήν."

Εγγύτερον εβρισκόμενοι, μάλλον ένδιαφερόμενοι και καλύτερον γνωρίζοντες τά πράγματα ήμεις οι Έλληνες, δύναμεθα να ύποστηρίξωμεν, ότι ή προς την Κ)πολιν προελάσις των Βουλγαρών άνεκόπη εξ άδυναμίας τούτων και εκ του τυχαίου γεγονότος της τελευτώσεως του Βουλγαρικού πυροβολικού προ των έλών της Τσατάλτζας.

Οι Βούλγαροι, άν και σοβαρώς ένισχυθέντες από της Τσατάλτζας, δεν κατώρθωσαν να διασπάσιν τούς άμυντικούς τών Τούρκων γραμμάς παρά τούς επανειλημμένους έφόδους. Η δυσεντερία και ή χολέρα, αίτινες έδεκάτιζον τάς τάξεις των Βουλγαρών, και τό σπουδαιότερον πάντων, τό πάθημα του βουλγαρικού πυροβολικού, ήνάγκασαν τούς εν Σόφια να δεχθώσιν άσμένως τούς προτάσεις του Ύπουργού Κιαμήλ περί έκεχειρίας. Ούτος, μη συμπατριώτων των Έλλήνων, ύπεγράφη εν Τσατάλτζα την 20 Νοεμβρίου 1912 τό πρωτόκολλον της έκεχειρίας μεταξύ Βουλγαρών και Τούρκων.

Η Βουλγαρία ήναγκάσθη έσπευσμένως και άνευ της συγκαταθέσεως των συμμάχων της να συνθή ταύτην, άποτέλεσιν της όποιας ύπέθεε τό εν Τσατάλτζα κατόπιν έγερθέν σινικόν τεύχος κατά του όποιου ύδερμα μετά την επανάληψιν των έχθροπραξιών βουλγαρική προσάθεια ίσχυσεν.

Δεν ύπάρχει άμφιβολία ότι ό είσολπος των θορηγών των Μεγάλων Δυνάμεων προς της Κεσαντιανουπόλεως και ή άπόβασιν των άγνημάτων χάριν δίδεν προσιτάς των εβρωπαίων ύπαικτών, ένειχε πολιτικόν σημασίαν και τείον προς έννομοποίησιν του ζητήματος, άλλ' εις έπίσης άναμφύβολον, ότι όν ο Βουλγαρικοί ήπύσαντο να προελάσασιν αι εισέλθωσιν εις Κων)πολιν, θά έπαυον τούτο, παρά τών Μ. Δυνάμεων ένεργείας, και άν έστω έπρόκειτο να άποχωρησώσιν κατόπιν, θά έπαυον δε τούτο και λόγω του γούργου ύπερ θά προσέκταν και διότι ένόμιμον διό ό θρήνημος αυτών ένόςθως θά έπαιχε τόπον υποθήκης διά τό μέλλον. Άπόδειξις τούτου εις ή κατά την επανάληψιν των έχθροπραξιών πείσμων άλλ' άκαρπών κατά της Τσατάλτζας έκείσεως προς διάσπασιν της άμύνης αυτής.

Εντούτοις ούδέν ή Έλλάς ειχε προσβάλλει ύθεν περί του άδικτου της Κων)πόλεως ή έσέρον τινά σχετικόν προς τό μέγιστον τούτο των ζητημάτων έξ έσον άφορσών τον Έλλητισμόν. Άπόδειξις τούτου όνι, κατά την επανάληψιν των κατά της Τουρκίας έχθροπραξιών, ή Βουλγαρία άπέστρεψε πρόσιον της Έλλάδος, όπως ούσα Έλληνική στρατού ένώνισον μετά του Βουλγαρικού ύποβοηθήσιν τούτων εις τάς κατά της Τσατάλτζας έπιχειρήσεις έτέρω άποδείξει εις ό καταλαβών τούς έπιστήμους και ήμιν λίαν δεδικαιολογημένως πανικός, έπι τή πιθανότητι νίκης των Βουλγαρών προς της Τσατάλτζας, ήτις θά ήγαν αυτούς εν Κ)πολιν, ό έκδηλωθείς προς στιγμήν διά τών προς τών σούλον άλλεπαλλήλων και ύπερκόπων διαταγών, τών άναρτήσων κατόπιν, περί κατάπλου τούτου διά πάσης θυσίας προ της Κ)πόλεως.

Και εν τούτοις παρά πάντα ταύτα, προληπτικόμεν να είλωμεν ότι, άν και έδει προς συνολογήσιν της Βαλκανικής συμμάχως να προβληθή παρά

της Έλλάδος όρος σχετικώς προς την Κων)πολιν, τρέφομεν την άκράδαντον πεποιθήσιν ότι, δοθείσης της πολιτικής ήθιμής άντιλήψεως της Βουλγαρίας, και άν έδέχεται αύτη τόν όρον τούτον, πλέον ή άσφαλώς θά τόν παραβιάξεν, άν ή προς την Κ)πολιν όδός άφίετο αυτή έλευθερά.

Πάντας όμως ή Έλλάς ύπέφειλεν άπό ιστορικού και ήθικού καθήκοντος όρωμηνή, ν' άπατηθη τόν όρον του άδικτου όστις, άλλως εις, ουήδε και προς αυτήν την πολιτικήν των Μ. Δυνάμεων, όσον άφορῶ την προετοιμασίαν της Όδου. Αύτοκρατορίας. Η συμπαράστασις του Έλληνικού και του Σερβικού στρατού κατά την εις Κ)πολιν είσοδόν των Βουλγαρών, και άν ούτοι άπέδεχοντο τούτο, δεν θά είχεν ή πλατωνικήν σημασίαν διά την Έλλάδα.

(άκολουθεί)

ΜΑΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΟΦΟΝ 304 ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΟΒΙΔΩΝ ΥΠΟΧΟΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

(Τού άναπονητού των Τούρκων).

Παρίσις 24) Μαΐου. Η κατάλιξις της έβδόμοτης άπαρδεγματοσύνης σφοδρότης, κατά την δυτικήν όχθην του Μώσα, φαίνεται δεικνύουσα την έναρξιν νέας περιόδου έντεταμένως δράσεως εις την μάχην του Βερτών. Η μέλλουσα πορεία των βερτωνέων εις άκμή άμφίβολος, όπωσδήποτε, και ή παρούσα κατάσταση εις αινιγματώδης.

Η μάχη του Βερτών άρνείται να λήξη, και καθ' ήν στιγμήν ή άριστια έφωτισμένη στρατιωτική αύθεντία έθεώρει την μάχην, ως μάχην, εις τό τέλος αυτής, τυγκέντως νέων Γερμανικών στρατευμάτων και νέον βαρῶ ταχυβολικόν πυρ έπιφέρει νέον τρομερόν κτύπημα κατά των Γαλλικών θέσεων εις την περιόχην του Νεκρού (Mortu). Η μάχη εις τό διαμερισμό τούτε έγένετο συνεχής δι' έλης της προηγέσεως έβδομάδος. Κατά τό πρώτον μέρος της έβδομάδος οι Γάλλοι ήσχολήοντο αεζάνοντας και έξασφαλιζόντες τά κέρθη των έπι της κορυφωγχαμής αυτού του Νεκρού.

Την Παρασκευήν ό έχθρός άποστην προφανώς την έλπίδα ότι θά κατελάμβανε τόν λόφον του Νεκρού δι' έπιθέσεως κατά μέτωπον, ήρχισε προπαρασκευάζει ύπως περιεκάμψη την θέσιν άπό τό νοτιοδυτικόν, θέτον τόν λόφον, 304 ύπό τρομερόν βομβαρδιόν. Ο λόφος 304, ό άντικειμενικός ήδη σκοπός των Γερμανών, εις ύψηλά σχήματος, ή τοιοδυτικώς του Νεκρού. Τό έδαφος ύψοται: ραχμαίως άπό τινος κροστού άραιού έδάσους εις ψιλήν δειράδα ύπερ τά έδα και ήμισυ μιλία μακράν και έκαιοντάς τινας εύρειαν. Λυτικώς και βορειοδυτικώς μικρά δάση περιβάλλουσι την θέσιν.

Ολη ή θέσις αύτη και αι εις ταύτην ζώσαντες όβει ύπέκειντο της βομβαρδισμών ύπερμέτρον βάρους την νύκτα της Παρασκευής, βαρέως πυροβολικού μόνον χρησιμοποιούμενου. Προς τας μεγάλας εκρήξεις, άερισφόροι όβεις άσυνήθους διαμετρήματος έπέτονο πανταχού-άνιωθεν τας Γαλλικών θέσεων. Τά χαρακώματα έξηφανίσθησαν έντελώς: ούδέν στέγασμα ή όρυγμα ήδύοντο να άντίσχη εις τόν κατακλυσμόν την 2αν πρωινήν της Παρασκευής, ή κατατροπή ήτο πλήρης, ώστε οι Γάλλοι άπέστρασαν τά στρατεύματα τόν άπό της πρώτης γραμμής, ήτις έπαυσαν να ύπάρχη προς σκοπούς άμυντικούς και έγκατεστησαν αυτά άλλον τόπον.

Οι Γερμανοί τότε έρριψαν νέαν μεραρχίαν, ληφθείσαν έξ άλλου μέρος του μετώπου, ίνα καταλάβη τά ύψηματα. Τό συνεχές πυρ (tir de barrage) των Γάλλων ήτο άνικαμύ, ως συνέβη, πάλλικις, να κατωτασπρήξιν εν τή γενέσει αυτής την έσπον. Οι άνδρες έφώρμων-διά μέσον της ζώνης του πυρός κατά κώματα προφανώς άτέρμονα και εν τέλει έχέρισαν ύπως έγκατασταθώσιν εις τάς κλιτάς της δευτέρας. Ένταύ-

θα ή περαιτέρω πρόβδος των έκπατηθί. Της μεγάλης ταύτης κατά μέτωπον έπιθέσεως κατά της δευτέρας προηγέθησαν άκαρπώ έπιθέσεις, προς τό βόρειον και τό βορειοδυτικόν. Είς τό δάσος δυτικώς οι Γερμανοί έξερρήθησαν προς τά ύψη μετά σφοδρόν άγωνα διά της λόγγης, έμηχωνώστω όμως άκμή ύπως κρατηθώσιν εις τάκράσπεδά του. Είς τό βορειοδυτικόν οι Γάλλοι έγκατεστήσαν έπι της στεφάνης του δάσους, διά του όποιου ήδύοντο να προσέγγωσιν την άκρόφειαν.

Οι Γάλλοι κατέχουσιν άκόμη τό μεγαλύτερον μέρος της στεφάνης, και τό πυροβολικόν των τούτων ήμείωσε τό πεζικόν του έχθρου άπό τού να καταλάβη πολύ τόν έδαφος παρασκευασθέντος ύπό του Γερμανικού βομβαρδισμού. Μέρος τώντις της ράχως άπέβη "ουδέτερα ζώνη" σαρούμενον ύπό των τηλεβόλων άμφοτέρων των άντιπάλων.

—ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΥΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΙΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ —ΜΕΓΑΛΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Παρίσις 25)8. Χθές ήτο ή μεγάλη ήμέρα εν τή μακρά Ιστορία της μάχης του Βερτών. Η μάχη έξετάθη άμφοτέρωθεν του Μώσα, μέγας αριθμός άνδρών συνεπλάκησαν έπι περιωρισμένω-μετώπου, ύποστήριζόμενοι ύπό άφθονας πυροβολικού, και ό άγών ήτο τόσον έντονος και λυσσώδης ως κατά πάντα καιρόν εν τή μάχην. Ο έχθρός ειχε συνανθώσχη κατά τό μετώπου του Βερτών έπιβλητικήν παράταξιν δύναμεις και έφάνετο ύως έπρος μεγάλην άπόφασιν.

Ζήτηε τούτο-εις τά συνήθη σημεία του Τουωμν και του Νεκρού. Η πρώτη άπόπειρα, γενομένη κατά την προηγέθησαν έβδομάδα, ίνα πληξί τόν λόφον του Νεκρού διά κυκλοκλήσιν ή κινήσεως περί τόν λόφον 304 δεν άπέφερε-μέγα τί άποτέλεσμα, ή μη εις τόν κατάλογον των άπολειών.

Μετά τόν βομβαρδισμόν των γαλλικών θέσεων έπι μετώπον τριών μιλίων της όδου Έν-Μαλανκίρ μέχρι του Νεκρού-βομβαρδισμός άρξάμενος την πρωίαν της Παρασκευής, έξηκολούθησε δι' έλης της νυκτός της Παρασκευής, τό Σάββατον και την νύκτα της Κυριακής-ό έχθρός έπληττε και έπληττε σφοδρώς, μετάξυ του λόφου 304 και του λόφου 295 (Νεκρού) κατά μήκος της φάραγγος της περιβαλλομένης ύπό της όδου Έν-Μαλανκίρ. Τούτοχρόνως έπετέθη εις τό δυτικόν του Νεκρού. Είς τό μικρόν τούτο μετώπον οι Γερμανοί εν καιρῶ ήμέρας έτι της Κυριακής, έπήνεγκον εν σάμα στρατιωτικόν ύπως ένεργήσχη "ούχι όλιγώτερον ή πεντάκις ώρμησιν εις έσπον. Η άγριότης της μάχης έξίστομό μόνον προς την άνεγνώσθησαν άντίστασιν των Γάλλων εν Τουωμν, ότε ή τόχη της έλης μάχης έφάνη ταλαντευομένη έπι της πλάστιγγος.

—ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΑΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Την πέμπτην έπίθεσιν οι Γερμανοί ήγαγον κατά των γαλλικών γραμμών, ύπου έδεδήθησαν άμέσως την άντεπίθεσιν ήτο δυσχεροστέρας, τό σάμα όμως ύπερ ειχεν ήδη καλυψθή από δόξης του Βερτών επολέμησης πεισματωδέστατα δι' έλης της έσπέρας και χθές πολύ-τό άπολεσθέντος έδάφους άνεκατελήθησεν διά της λόγγης και τών χειροσφιζώσων. Δι' έλης της παρελθούσης νυκτός ή μάχη έμείνετο και την πρωίαν ταύτην οι Γερμανοί έξεδιώχθησαν άπό τό τελευταίου τμήματος του Γαλλικού χαρακώματος συγκοινωνίας ανατολικώς του λόφου 304, όστις έγένετο ή σκηνή της έπικής ταύτης μάχης.

Είς την δεξιάν όχθην του Μώσα έπι μικρότερον μετώπου 1)4 μιλίου μετάξυ δάσους Ότρομούν και Τουωμν άλλη μάχη διεήχτετο χθές, και έδω, έπιτιθέμενος μετά μιας μεραρχίας μετά τόν συνήθη τυρόνα έβδών ό έχθρός έπεκράτησεν έπι τινά χρόνον. Βορείως της άγροικίας Τουωμν οι Γερμανοί έφθασαν εις την πρώτην γραμμήν των Γαλλικών θέσεων έκείθεν της όδου Φλωρ-Τουωμν εις άπόστασιν 500 ύπάρθων. Ένταύθα μάχη εκ τό συνέγγος έξηκολούθησε δι' έλης της προηγούμενης νυκτός,

και οι Γάλλοι δύνανται σήμερα να άναγγείλωσιν την άνακατάληψιν του πλείστου της θέσεως των ένταύθα. Παρά την προφανή άδύνησιν των έσως φρεσθώσι των άνδρών αυτών ως αλόν τε, αι έπιθέσεις εις άμφότερα τά μέρη έδέχθησιν να διεξαχθώσιν εν πυκνῶ τάξει και άντι μεγάλης θυσίας.

—ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ.

Η άποτυχία του μέρους τούτου της νέας προπαθείας του έχθρου ούδέλιως συνεπαίεται ότι ή προπαθεία έληξεν. Αί γενόμεναι προπαρασκευαί ύπό του έχθρου εις εις μεγάλην κλίμακα. Έκτακτοί ένισχύσεις έφθασαν εις την Στρατιάν του Διαδέχου. Σώματα άνεπαύθησαν και άντέλαβον εν προπαρασκευῶ έπι περίοδον άγρίας δράσεως.

Τό πυροβολικόν ένισχύθη. Άλλη μεγάλη φάσις της μάχης του Βερτών ήρχισεν.

Μέρος τοῦτε στρατιωτικοί συγγραφεύς εις άνίκανοι να διαγνώσωσι καταληπτόν αι στρατηγικόν σχέδιον. Είς είδημον, τώντις, χωρεί μέχρι τό να λέγη περί κινώδους τακτικής ταύτης, και να εκονόξη τόν Διαδέχον έπιτιθέμενον τυρώς καθ' ένός τμήματος του μετώπου μετά τό άλλο εν τή προπαθεία να διαλύξη την όδόν δι' αυτούς.

Ολοθώσισ και άν γένηται ή μέλλουσα πορεία των συμμεθώντων, ή θέσις των Γάλλων εις τάς άπέλους καλλίτερα ή περί τό τέλος Φεβρουαρίου.

Είς άδύνατον να έκθέσωμεν τώρα λεπτομερώς τινά των μέγιστων σημαντικών χαρακτηριστικών των πρώτων μεγάλων κρίσιμων ήμερών της μάχης; όταν έρωσ γνωσθώσιν αι περιστάσεις της έρωσμένης παρεμβάσεως του Στρατηγού Καστελνώ εις την άνωτέραν διεύθυνσιν των ύποθέσεων, όταν έκταθή ή όλη Ιστορία πῶς ό Στρατηγός Πεταίν διοίκων την στιγμήν εκείνην έπεδρικήν στρατιάν εις άλλο τμήμα του μετώπου, προήχθη εν τῶ μέσῳ της νυκτός και άπεσάλην ν' αναλάβη την διεύθυνσιν σμφώνως προς την άπόφασιν του Έπισταλείου, και ν' άντιστή άντι πάσης θυσίας έπι της δεξιάς όχθης του Μώσα, ή άναγχαρή της Γαλλικής άμύνης θά προσλάβη νέαν λαμπρότητα.

Τώρα ό Στρατηγός Πεταίν έλαβε την θέσιν του Στρατηγού Λάγγλ Δε Καρῶ εν τή διοικήσει όλου του Γαλλικού κέντρου άπό Σουασόν εις Βερτών. Ο Στρατηγός Νιβέλ άνέλαβε την διεύθυνσιν της μάχης διαρρυθμισίως προς έφοδισσών παντός έδους έτελειοποιήθησαν και ό Στρατός έπληρώθη ύπό του φρονήματος ύπερ ένέπνευσαν αι τελευταίαι λέξεις της "Ημερ διαταγής του Στρατηγού Πεταίν: «Θά τούς νικήσωμεν» και οι Γάλλοι έχουσι πολλούς λόγους να πιστεώσιν έπι την πολεμικήν κραιώγη των ύπερσυστηών του Βερτών

«Δεν θά δεσώσωσιν!»

Αι είδήσεις της πρώτης ταύτης θεολογίεται ότι κατά πάντα τρόπον θά δικαιώσωσι την πίστιν ταύτην.

ΕΥΘΥ Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΤΑΞΕΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΕΝ ΛΑΠΗΘΩ

Άρσι έξ Αθηνών άφιχθείς ό κ. ύβυβ. Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΤΑΞΕΣ, έπου μετά τας έπιστημονικάς περί την Ιατρικήν σπουδάς του έπι διεξίαν κατέγεινεν, είδικώς εις τά Μαιευτικά και Γυναικολογικά διατελέσας ως Ιατρός βοηθός εις άμφοτέρω τά Μαιευτήρια Αθηνών, τέ τε Δημόσιον και τό Δημιότικόν, έβρουσεν εν τή γενετέρα τῶ κωμοπόλει Λαπήθῳ. Κατέβησεν εις θέσιν πληροσσαν πάντας τούς όρους της όμεινής και κατήρτισεν εν αύτῶ χειροεργετον προς τας άνάγκας του πλήρους, προσέλαβε δε βοήθον κατάλληλον νοσοκόμον. Δέχεται προς θεράπειαν τῶς εξ οιοσδήποτε γυναικολογικῶ νοσημάτων πασχούσας, και άναλαμβάνει ολανθήποτε της Έπαρχίας καλούμενος έτε εν τῶ Ιατρείῳ αύτου. 2-5

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΛΟΥ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

ΤΗ ΠΡΟΣΕΧΕΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΜΑΪΟΥ ΩΡΑ 9 Μ.Μ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

“Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ”

Υπό τον επιπόνητο Φρέσκο «Αγάπης του Έθνους»

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΕΚΤΕΝΕΙΣ

Γ Π Ο
Γ. ΑΣΠΡΕΑ

Αι' όλης της περυσινής θερινής περιόδου το δράμα του εδιδάσκοντο συνέχως από της σκηνής εν Αθήναις και το θέατρον ήτο πάντοτε κατάμεστον κόσμον, μετ' αδιαπίπτου διαφέροντος παρακολουθούντων την αναπαράστασιν των λαμπροτέρων και ενδοξοτέρων γεγονότων του Έλληνοβουλγαρικού πολέμου.

Ο ήρωας του δράματος ταγματάρχης Ιωάννης Βελισσαρίου ο υπό των ανδρών του επανομασθείς

ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ

έγένετο μία των μάλλον ύπερόχων ήρωϊκών φυσιογνωμιών του νεωτέρου Έλληνισμού, ήν έκφραστικώτατα παρήσει η Α. Μ. ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος και Στρατάρχης επί τη' αναγγελία του θανάτου του επειπών: “Απέθανεν ο ήρωας των ήρώων!”

Ο Μαύρος Καβαλλάρης έγένετο ή προσωποποίησης του διακρίνοντος όλων των Έλληνικών στρατών ένθουσιασμού και της άμεταθέτου άποφάσεως αυτού προς την νίκην ή των θανάτων.

Κατά τας πρώτας μεγάλας άσκήσεις του άνοδιοργανωμένου Έλληνικού στρατού 1918 ο τότε Λιάδοχος και Γεν. Διοικητής του Έλληνικού στρατού Κωνσταντίνος, κατά την κριτική των γυμνασίων διέτυπωσε την άρχην δι' ή' άποφασιστική όρμη ή δίδει την νίκην, και ταύτην ήσπαύθησαν ως όδγμα οι Έλληνες αξιωματικοί, και ένεφύθησαν εις τας ψυχάς όλων του Έλληνικού στρατού.

Τοσαύτη έγένετο ή φορά του Έλληνικού στρατού έλλαννομένου ως υπό ούστου και ή παντελής περιφρόνησις προς τους κινδύνους, ώστε κατά τας κρίσιμους ώρας των μαχών πολύ δυσχερώς οι αξιωματικοί κατώρθωσαν, και ούχι πάντοτε, να συγκρατήσω τους άνδρας των από της ακάθεκτου όρμης.

Ελδεν ή νέα πολεμική ιστορία των Έλληνικών στρατών έξορμώντα από της μεθορίου, ως θύελλα και καταγής να συντρέχη και παρασύρη διά της όρμης του απόρθητα φυσικά όχυρώματα και ως εν ώμαλισμένω σταδίω, να διατρέχη ύπερβαίνων όρη και ύπερηλδών κοιλάδας και φαράγγια και εντός όλλων μόνον ήμερών, να διηγή η έκκλητικώς άποστάσεις, όσας και ψιλές όδρομεις δυσκόλως δια κτώρθου και καθ' όλον των θυσιαλώδη όδρομων του έμάχου συνέχως και συνέχως ένίκα και κατεδίωκε τον πανικόβλητον έχθρόν.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ

επί κεφαλής τάγματος άδαμάτων όρεισίων, ενζώνων διέπραξε κατά τους δύο πολέμους τα μεγαλειότερα και λαμπρότερα πολεμικά κατορθώματα του Έλληνισμού δι' όλης της μακραίωνος ιστορίας του. Η άκράτητος όρμη των Μαρωθινωμάχων, ή άπαράμιλλος αυτοθυσία των τρακοσίων ανδράτων εν Θεμοπύλαις, οι άήτητοι μύριοι υπό των Ξενοφώντων, οι ακάθεκτοι όρεισφόροι παρά των Γρανίκων, εις την Ισούν και τα Αρβηλα, αι τρομαχά στρατια υπό των Νικηφόρων Φωκίων, των Ιωάννην Τσιμισκήν καθ' βραδυτέρον υπό των θρυλικών Βασιλέων Β' των Βουλγαροκτόνων ή των Μανουήλ Κομνηνών έφαίνοντο δι' μιμείδωσαν εις τον νέον Έλληνικόν στρατόν όλην την πνοήν και την ψυχήν αυτών, και ο Μαύρος Καβαλλάρης άπέτέλεσε την πισσιότεραν αναπαράστασιν των μεγάλων άρχηγών αυτών.

Όπου ή μέγιστη δυσχέρεια και ο μέγιστος κίνδυνος εκεί αντιμετώπιζε μετά των ήρώων του ο Μαύρος Καβαλλάρης, άναοριζώνται εις την Αιτωρομάχην, εισβάλλουσι πρώτοι εις τα Ιωάννινα, ποταμών αίματος έχθρικού χόνουον εις το Κέλεϊ, έκπορευούσι τα βουλγαρικά χαρακώματα του Λαζανιά διά της λόχης καταλήσσοιτες τον έχθρόν, διαορηγνύουσι τα απόρθητα σενιά του Λεμρι Ισού και εν τέλει μετεωρίζονται εις το ύψωμα 1375, όθεν κατώπτευσαν τα σώματα της παλαιάς Βουλγαρίας.

Εδώ κορυφώται ο Έλληνικός ήρωϊσμός, διότι όλλοι και έξηγητικώτατος ήρωας μάχονται κατά άπεροσόντων έχθρου όχυρωμένων επί άποκρημένων θράχων, και τοϋτο ήσους και άνευ ύδατος διεξήγηθησαν τα φύσθηγα, δέν άπεθάρθησαν, άλλ' άνέλαβον χειροπληθεϊς λίθους και έπετέθησαν κατά των κατωχωρωμένων έχθρών, μεχως ου προσηγγήσαν εις τας περιβολάς και ως λέοντες έπετέθησαν με την λόχην έφ' όλλον και τότε αντέβη σκηνή τραγική, της όποιας οικιαγραφίαν παρεθέσαμεν εν προηγηθέντι φύλλω.

Η ακάθεκτος και ένθουσιώδης όρμη του Έλληνικού στρατού επανέφερον εις χρήσιν την εις άρχισίαν τεθείσαν λόχην υπό της νεωτέρας πολεμικής έπιστήμης, και όστι έθεωρείτο συμβολικόν μάλλον έξάρτημα του στρατιώτου άπέβη πάλιν σήμαρον σηματοκώτατον προς την νίκην όλου.

Αι λόχηι σήμερον δυσνότατα στίβουον εις τας γιγαντομαχίας του πανευρωπαϊκού πολέμου και αυται άποφασίζουσι την τύχη των μαχών.

Ο νέος Έλληνικός ήρωϊσμός προσέδωκεν εις τους νεωτέρους πολέμους την άρχαίαν τρομακτικήν όην αυτών, διότι οι νεωτέροι Έλληνες άγωνίζονται και μάχονται προς τους προαιωνίους έχθρούς του γένους άναεωθάντες και τους προμερούς έκείνους και πολυνέκτους πολέμους μετά των φονικωτάτων άγγεμάχων όπλων.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΤΕΧΝΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΒ'

Την π. έβδομάδα ο έντιμ. Πρόεδρος της Ελλάδος κ. Π. Παροσσίου-Πουλος ως αντιπρόσωπος της Α. Μ. του Βασιλέως Κωνσταντίνου άνεδέξατο από της κολυμβήθρας δέκα νέα πνευματικά τέχνα-επιχρησθέντων, άπολαμβανόντων την ύψιστην ταύτην τιμήν επί τη εδτεκνία αυτών, ως συντελεστών της όλης ένθουσις επιφρόνησεως και έπικρατήσεως.

Την π. Τετάρτην εν τη γειτονική Μετοχή Κόκκου του Αγ. Προκόπιου παρασταμένου του Πανσοισόγ. Καθηγουμένου μετά του Συμβούλου αυτού και των όσων Πατέρων άνεδέξατο ο έντιμ. Πρόεδρος το έννατον επίκων τέκνον του έξ Αγ. Όμολογητών κ. Θεοδοίου Χαραλάμπος όνομασας αυτόν Σοφίαν και το έννατον ύσαύτως τέκνον του έξ Αγ. Δομετίου κ. Στυλιανού χ' Παύλου όνομασας αυτόν Κωνσταντίνον.

Την επάυριον δε Πέμπτην ο καθ' όριδος ναός κατέστη άληθής βαπτιστήριον, διότι εντός της αυτης ήμέρας ο κ. Πρόεδρος άνεδέξατο δύο μέν την πρωίαν και έτερα δύο την μεσημβριαν, το δον τέκνον, όνομασέν Σοφία, το έκ της ένορίας Αλινιωτικής κ. Πέτρου Βαρνάβα, και το όνομασέν Γεώργιον, το έκ της ένορίας Αγ. Κασσιανού κ. Χριστού Κυριακίδου, το όον του έκ της ένορίας Φανερωμένης κ. Κ. Γ. Καμυλλίδου, όνομασέν Νικηφόρον, και το δον του έκ της ένορίας Αγ. Σάββα κ. Χριστού Κακούλη όνομασέν Κωνσταντίνος.

Αι βαπτίσεις έτελέσθησαν υπό των έφημερίων των εκλεκτών εννοσιών εκάστου των νεοεπιστητών παριστάου έξ Α. Μ. ο Αρχιεπίσκοπος επιθέτων την σφαγήδα του χρισμάτος.

Τη π. Σάββατο ο έντιμ. Πρόεδρος μετρή την πρωίαν το Ιδάλιον, όπου εν συρροή κόσμω ένθουσιώτως άνεδέξατο το όον τέκνον του κ. Φιλίππου Παπα Χριστοφόρου όνομασας αυτόν Κωνσταντίνον.

Την μεσημβριαν της αυτης ήμέρας άνεδέξατο εν τη Μετοχή Κόκκου Αγ. Προκόπιος το 11ον τέκνον του έκ Νέου Χωρίου (Λευκωσίας) κ. Κωστή Γεωργίου όνομασας αυτόν Ανδρέαν, ως και το όον τέκνον του έκ Καϊμακλίου κ. Αχιλλέως Χαρ Πατέρα, όνομασας αυτόν Σοφίαν.

Την πρωίαν της π. Κυριακής συνδομήσαν υπό του Πανσοισόγ. Όνομασέν Κόκκου και του κ. Γ. Βεργίου πούλου μετρή της Δέκμον και άνεδέξατο το όον τέκνον του κ. Κωστή Χαραλάμπος, όνομασας αυτόν Σοφίαν.

Χθές ο έντιμ. Πρόεδρος άνεχώρησεν εις Πάφον ίνα άναεχθώ το έννατον θυγάτηρον του έλλου, καθηγητού του έκει Γυμνασίου κ. Τηλεμ. Καλλινός.

Εν Λεμεσώ μετά την εκ Πάφου επάνοδόν του ο κ. Πρόεδρος θα άναδεχθώ το δον τέκνον του κ. Όνην φέρου Διαμαντίου, το όον του εκ Λεμεσού κ. Ιωάν. Παπακλάδου, και εν Λάρνακι το 11ον τέκνον του Έμποροειρηουργού κ. Γάννου Σάββα.

Νέα σενιά. Εν τω μεταξύ τούτων νέα παρακατάεισι οιαρά ύποψησάντων πνευματικών τέκνων της Α. Μ. του Βασιλέως Κωνσταντίνου Η', διότι καθ' έκαστην έβδομάδα και νέα ύποβάλλονται αίτησεις εκ διαφόρων μερών της Κύπρου.

Κατά πάσαν πιθανότητα ή Κύπρος μετά την ελευθέρωσιν Ελλάδας θα έλξη την τιμήν να άριθμη των μεγαλειότατων άριών πνευματικών τέκνων του Βασιλέως των Πανελλήνων.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τη π. Τρίτη και Πέμπτη το Νομοθετ. Συμβούλιον, μετά την πρό μνησθέντων γενομένην αναβολήν των εργασιών του επανέλαβε τας εργασιάζ καθ' έπείρασεν αυτάς εις δύο συνεδρία.

Κατ' αυτάς επεψηφίσθησαν αι συμπληρωματικά πιστώσεις 1.177.000 δια το λήξαν λογιστικόν έτος 1918 και ο προπολογισμός των δαπανών 222,100 εκ των περιουσιμάτων ως ελεγε δημοσιεύθη εν τη προηγηθέντι φύλλω ήμων.

Επεψηφίσθη τροποποίησης του 4ου άρθρου του περί ναυπηγικών τέλων Νόμου, δι' ού επιτρέπεται ελάττωσι των εν τω άρθρω τούτων έπιρροών των τέλων. Εψηφίσθη ύσαύτως νομοσχέδιον περί παροχής άδειών προς άνέροισιν περειασιωχών εν της Νήσου και έκμετάλλευσιν αυτών, ως και τροποποίησης του κατά των αλιών νόμου,

φύσεως δικαιοκτικής προς έμλωιότεραν λειτουργίαν του νόμου.

Εν τέλει επεψηφίσθη ή παράτασις επί διεΐταν του περί Έκκλησιαστικών κτημάτων προσωρινού νόμου.

Κατά τας συνεδρίας ταύτας ο βουλευτής Αιμοχώστου—Λίβανος κ. Ιωάν. Οικονομίδης κατέθεσεν άναφοράν των κατοίκων Λευκωνοίκου, Μαραθοβούνων και άλλων χαλαζοπληκτών χωρίων έξαιτουμένων την κυβερνητικήν άντιλήψιν, συνέστισης δε έπως από της πιστώσεως 2,8000 προς περίθαλψιν των εν τω έξωτερική, δεινοπαθούντων Κυπρίων βοηθώνται και Κύπριοι πρόσφυγες εις Κύπρον επανακάμψαντες, ή έπως παρέχεται εις αυτούς εργασία προς ύπαρξίαν, τοϋδ' έπερ ο κ. Αρχιγραμματείς ήρησθη, καθόσον ή πίστωσις προσοει μόνον περί των εν τη ζώνη Κυπρίων.

Ο βουλευτής Λεμεσού—Πάφου κ. Λανίτης κατέθεσεν άναφοράν 30 χωρίων της Έπαρχίας Πάφου αλιούτων την κατασκευήν όδου μετρώς Αγ. Νικολάου και Βρεσιτών, ως και 9 χωρίων της Έπαρχίας Λεμεσού δια την γεφύρωσιν του ποταμού Γαρόλλη.

Ο της Αιμοχώστου—Λάρνακος βουλευτής κ. Α. Ε. Λοΐζου κατέθεσεν άναφοράν των χωρίων Άσσας, Αφάγγας και Στρογγυλού αλιούτων έπως καθορισθώ ή διανομή των ύδατων του ποταμού Ήδαλιου, και όστις έλξαν αι εργασιαι της τελευταίας συνέδου, της νομοθετικής ταύτης περιόδου.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τη π. Τρίτη συνεδρίασε το Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον άρχηλθόν εις τα έννοιον του έπόμενου θέματος. Ενεκρίθη ο τροποποιηθείς υπό της διορισθείσης Επιτροπείας υπό την προεδρίαν του Αγ. Κιτίου κατάλογος των σχολικών τελών της πόλεως Λάρνακος.

Επί της βάσει της έκθέσεως του έπόπτου της παιδείας κ. Αράνη επέβαλεν εις τους εκ Συρίας πρόσφυγας Έλληνας Ορθόδοξους την καταβολήν 12-12.0 αντί των αρχαϊκώς καταναυμίσθων εις αυτούς 128-10.0 κατά λόγον της οικονομικής θέσεως εκάστου τούτων, άπτελλάσσαν δε οι έπαιθεύοντες ύπορου κα' έπεροι τούτων.

Ος προς τα διδακτικά βιβλία δια τα όμητα σχολεία το Συμβούλιον κατά πλειονοψηφίαν ένεμίεν εις την προγενεστέραν άπόφασίν του.

Επί της έκθέσεως του έπόπτου κ. Αράνη συνιστάσας την άνέροισιν καταλλήλων σχολικών κτηρίων εις πολλάς κενόντας στερομίας τοισίτων, το Συμβούλιον συνέστισης προς το Γραφεϊον της Παιδείας έπως έκδώ ήν έκτίκλουν συνιστάσας εις τας χωρικές Σχολ. Επιτροπείας έπως μεριμνήσωσι περί τοισίτων κτηρίων όπου δέν ύπάρχουσι κατάλληλα τοιαύτα.

Και έτερα έπαισιώδη ζητήματα τα μέν διημήτερος τα δε άνέβαλε το Συμβούλιον εις την προσεχή συνεδρίαν αυτού.

ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Τη π. Παρασκευή συνεδρίασεν ή Επιτροπή του Δανειστικού Ταμείου υπό την προεδρίαν της Α. Ε. του Αριστοτέλη προέβασε εις τας έξης άποφάσεις.

Το προκείμενόν κέρδος από χρηματικών δανείων και τω δανείου σπέρου έπέρ του Ταμείου κατά το λογιστικόν έτος 1915—16 άνήλθεν εις 110,477.14 ο και τούτου τα κατά τον εκλεκτόν νόμον διατίθενται ύπερ του Γεωργικού Τμήματος.

Προς τούτους να περνώσονται δάνεια εις συνεργατικά Πιστωτικά Τραπέζια: άγροτικά προς 5% και έξηρητικώς να παρασχεθώ βοήθεια υπό τύπον δανείου εις τους μάλλον δοκιμακόντας γεωργούς των χαλαζοπληκτων χωρίων, άνέβαλε δε να άποφασισθ ή επί της αίτησεως περί δανείου του Δημαρχείου Λευκωσίας.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΔΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΩΝ

Τη π. Κυριακή έγένετο ή προσηγορευθείσα διάλειξις εν τη Παρισηνακή Φανερωμένης της Ένωσεως των Έλληνικών Κυρίων υπό του Ιατρού κ. Εδ. Ριζού, α βεβαίως τας παύρας χηραιοτάς άγωγής των παιδών ήν εστρέφον ούτοι έπιτροπών ήγειναι και όρθωσιν άρχων, της κατά Ήσχαρτήν ε λ γ ε ν ε ι α ς, της κατά Αριστοτέλην π ο λ ι τ ι κ ή ς ε δ υ ν α μ ε ι α ς και της κατά Γαληνόν κα τ' α ρ ε τ η ν ζ η ν.

Η κληρονομική παρ' αρχαίους, ως και σήμερον έθεωρείτο σπουδαίος παράγον της σωματικής και της ψυχικής καταστάσεως των έπιγώνων, και δια τούτο οι άριστοι νομοθέται προδόντων ύπερ της περιουσις ήσσεως της σωματικής εδρωσίας των πολιτών και της προλήψεως της μεταδόσεως σωματικών και ψυχικών έλατιωμάτων δια της κληρονομικότητας.

Αι πολιτεiai έπιερίμωον περί της υγείας και εδρωσίας των πολιτών και παιδών άσποκονσι τούτους εν τοις Γυμνασίοις δια καταλλήλων παιδοτροφών, και προς άποτροπήν από καταχρήσεως φθειροσών τα τε σώματα και τας ψυχάς αυτών. Την άγωγήν και παιδευσιν οι αρχαίοι Έλληνες παρέτεχον εις τα άρρανα και τα θήλα γνύμονα έχουσα άπαράβατον την άρχην έτι νους υγιής εν σώματι ύγει ή ύπάρχει και τούτο άπέτελει σπουδαιοτάτον σκοπόν της κατ' Αριστοτέλην π ο λ ι τ ι κ ή ς ε δ υ ν α μ ε ι α ς.

Ος συμπλήρωμα δε και άναγκαία συνέπειαι έπιηκολούθει το κατά Γαληνόν κατ' ά ρ ε τ η ν ζ η ν, και την άρχην ταύτην ή τε παιδεία και των πολιτών οι άριστοι περιεποιον πάσιν δυνάμει, διότι άκρασία και άκοιλασία θα κατέστρεφον άσφαλώς όσα εις την νεότητα αγαθά σωματικά και ψυχικά παρέτεχεν ή έπιμελημένη άγωγή και παιδευσιν κατά την παιδικήν ήλικίαν.

Ο έμιλητής τας διατυπωθείσας άρχας ύπεστήριξε δια γνωμικών και άποφθεγμάτων και περισοπίων των διατριβεστέων φιλοσόφων ρητόρων πεζών και ποιητών της αρχαιότητας, έξ ών καταδείκνυται πόσον ή Έλληνική αρχαιότης ήψηλην έλεγον έννοιαν της όρθης και υγιούς άγωγής και παιδεύσεως των παιδων, δι' ής το Έλληνικόν έθνος άνεδείχθη ύπεροχον και άθάνατον εν τη ιστορία της άνθρωπότητος. (Ορθώς δε ο έμιλητής προέτερε τούς έμπεισιούμενους την άγωγήν και παιδευσιν της Έλληνίδος νεότητος έπως άρσύνονται από της Έλληνικής αρχαιότητος τας υγιεστατάς άρχας της άγωγής αυτής έξ από οικείου άνεπαγγελήτου θησαυρού, από του όπουλου και παλαίτεροι και νεώτεροι λαοί άρσύνονται ως από πηγής άείροου και άστερεύτου.

Ο ΚΙΝΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΩΝ

Καθόσον γνωρίζομεν, ούδεμίαν έλαβε μέχρι τούδε φροντίδα ή Κυβέρνησις προς νέαν προμήθειαν θελου, ου μόνον όπι την τρίτην θελωσιν έφέτος, άλλ' αυτη και δια το προεχέξ έτος έπιμένει εις την δήλωσιν αυτης της έφεξης παιδεί την προμήθειαν θελου και επαίρειν ταύτην εις την ζωτικώτην έμποριαν εν τη Νήσω.

Είνε παράδοξον ότι ή Τοπική Κυβέρνησις παρρη άντελώξ την έμπόλεμον κατάστασιν και τας άνοπερβλήτους δι' ιδιώτας δυσχερείας προς προμήθειαν θελου, πρώτης τάξεως λαθρεμπορίου πολέμου.

Διά την τρίτην θελωσιν ή προμήθεια θελου υπό ιδιωτών ειδή άπολύτως άδύνατος και την είνονην πάσης τυχούσης ζημίας των ύπερσευρών υπέκει ή Κυβέρνησις. Σιν πούθεν έμμος εινε και οι αντιπρόσωποι του τέπου και ιδία οι των άμπελοφόρων διαμερισματίων, οτινες ούδέ μιλίας το ζήτηματος ήξέωσαν κατά τας δύο τελευταίας συνεδρίας του Νομοθετ. Συμβούλου. Άγνωστέον άν εγένετο διαβήματα κατ' ιδίαν προς την Κυβέρνησιν, έπωδότησε έμμος μία έντονος διαμαρτυρία εν συνεδρία του Νομοθετ. Συμβούλου και εν ήψημα μοιρηθεί επί άμελεία και δυστροπία θα ήτο άποτελεσματικώτατον εις βοήθειαν των άμπελοουργών.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Τη π. Τετάρτη καθ' 2 προηγέληθ, έγένοντο έπιδείξεις γυμναστικών άσκήσεων των μαθητών του Η. Γυμνασίου εν τω Γυμναστηρίω της πόλεως, καθ' ής δια πολλοστήν ταύτην φοράν κατεδείχθη ή μετ' αδιαπίπτου ζήλου διδασκαλία του μαθήματος τούτου υπό του άρίστου παρ Έλλησι γυμναστικού μας κ. Χαρ. Νικολάου.

Μοιολήθημεν πολλάκις και εξέθεμεν τα λαμπρά άποτελομάτα των άσκήσεων τούτων, ώστε περιττόν θεωρούμεν να άνδιετρήσωμεν εις αυτάς και τώρα.

Ενεκα της έργασιών ήμέρας ή φλόσκον Λευκωσία δέν ήδυνήθη να παραστή εις το ύρατον και ένθαρρυντικόν τούτο θέαμα.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΘΥΜΑ

Νέον έχομεν ν' άγγελώμεν δυστύχημα εις τα λατομεία του γεωτονικού όφρου της Αγ. Παρασκευής.

Χθές περί την 11ην π.μ. έφ' όει Στροβόλου λατόμος Χαράλ. Λάππας κατεγίνετο εις το έργον του εις τα εν λόγω λατομεία, κατέπεσεν έφ' αυτόν έγκλίθησ, όστις έπληξεν αυτον εις την κεφαλήν και τον έφρόνευσιν αυθάρει.

Ο θυμωχός ούτος καταλείπει χήραν και πέντε όρφανά τέκνα, άν αι τέσσαρες θυγατέρες ήνήλικαι.

Κατ' έτος άπαξ ή διε είρη ή πλέον συμβάλουσι ταύτα δυστύχηματα εις τα λατομεία ταύτα, και εινε άνάγκη να ληφθώσι μέτρα.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ

Από της χθές έτελέβετο των εργασιών αυτού το Κακούργοδικείον και έτεδικάσεν εκ του πινακίου του τας έξης ύποθέσεις:

1) Τον Κασάν Χαλήλ εκ Καταλόγωνα κατηγορούμενον επί βιασμού γράσις έπατιδος κατέδικασεν εις 7ετή φυλάκισιν.

2) Τον Κωνσταντίνον Μεγαλή 13 έτών εκ Καμινίων κατηγορούμενον επί σοδομιά κατέδικασεν εις 9μην φυλάκισιν ληρθείσης ύπ' όψιν της άνηλικότητός.

Έτεδικάσθη ή έκδικασις της τρίτης και τελευταίας ύποθέσεως καθ' ήν κατηγορείται επί σοδομιά ο εκ Περσιτερώνας Τσουλις Χατζηάννη.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Έξ έπιστολής ένός των τελευταίων Κυπρίων εις Αμερικην σταχυολογούμεν τας έπομινας πληροφωρίας:

«Το ύπεροκένειον ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος, άνεχώρησε εκ Πειραιώς την 10 π. μ. της 25 Μαρτίου, φέρων έπιβάτας εν όλω 2,500 έξ ών 500 γυναικάς.»

Κατέπλευσεν, εις την πρό της Ν. Έσθρας Νησάα Κασιγκάρυ τη 9' Απριλίου 11 μ. μ.

Κατά την γενομένην Ιατρικήν εξέτασιν 100 έπιβάται έδεδείχθησαν όρθαλιμώντες και έπεριβάσθησαν εις το άτιόστολον, ίνα έπιτρέψωσι.

Ο καθάρως ναύλος εκ Κύπρου εις Ν. Έσθραν δια Πειραιώς έτοιμους 4, 13, 16, 0. Ο γράφωσιν έπλήρωσε και σιδηροδρομ. άγωγίον μέχρι Wheeling 2, 4, 0 έφθασεν έκαι την Τετάρτην και την έπιοσιν Πέμπτην άνέλαβεν εργασιαν επί ήμερομίσθω 6 σελ. ως μαθητευόμενος, θα αξιάνη δε το ήμερομίσθιον του μετά της προϊούσης δεξιότητος. Έν τέλει δε γράφει αυτολελει:

«Εδώ εις την Αμερικην ύπαρχον μιλάδες εργασιών. Όρεξιν να έχη κανείς να εργαζήται.....»

«Όποιος θέλει, ως έλθη, τώρα εινε καιρός να κερδίση κανείς χρήματα. Ας πάρη την ύστασίον μας και ως έλθη.»

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΕΤΕΚΛΗΘΗ ο παρ' τη Έπαρχιακή Δικαστηρίω Πάφου, βοηθός Πρωτοκολλητού κ. Βλαδίμηρος Μαυρομάτης προσκολληθείς προσωρινώς εις το Γραφεϊον του Δημοσίου Έπιτηρησού των έχθρικών περιουσιών, χάρις εις την άνεγνωρισμένην Ικανότητά του.

Τοι π. ΣΑΒΒΑΤΟ, άνισέρροπος τις άεργος κατεδικάσθη εις 9μην φυλάκισιν ως άποπειραθείς να άνασκάψη ναύτιν τάφον εν τη Μαρωσική νεκροταφείω και άπαίρεισιν καινοουργή ένδομίσαν του νεκρού.

Συνελήφθη επί αυτοφώρω καταδοθείς υπό του συντρόφου του.

ΤΗ ΠΑΡΕΛΘ. ΚΥΡΙΑΚΗ έγένοντο αι άρχαιρεσιαι της Φιλοπόχου “Αδελφότητος “Αγίας Ιωάννης” συνηδά τω 49ω άδελφω του κανονισμού του Σωματείου. Έξελέγησαν ο' ως διαχειριστική έπιτροπεια του άνω Σωματείου δια το έτος 1916 οι κ.κ. Μ. Α. Παρελλίτης πρόεδρος, Γ. Θ. Πιερίδης άντιπρόεδρος, Π. Αττεσλής ταμίας, Κ. Ν. Χριστοδουλλής γραμματεύς, Μ. Αχιλλέως εισπράκτωρ, Ν. Γ. Κάλβραρης και Ι. Π. Αργυριδής σύμβουλοι.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ «ΕΝΩΣΙΣ»

Τη προσεχί Κυριακή ώρα 5η μ.μ. θα όμιλήσιν εν τη Παφθηνιακή Φανερωμένης ή Δευθύνηται του Παρθενιαγωγείου Αγίου Αντωνίου Δις Χαριτίην Χατζηνοβουλή.

Θέμα: «Η γυνή εν τη έκτελεσει του καθήκοντός της προς την Πατρίδα.»

Εισόδος ελευθέρα. Έν Λευκωσία τη 16 Μαΐου 1916.

